

[Justitsministeren.]

er fastsat, at som formildende Omstændigheder skal det betragtes, at der i øvrigt i Forhold, hvorunder de paagældende er opvokset, foreligger undskyldende Momenter. Som jeg nævnte før, vil dette særlig faa Betydning i Sønderjylland og forhaabentlig være i Overensstemmelse med de Ønsker, som Folketingets Udvalg ved Behandlingen i Sommer i den afgivne Betænkning gav Udtryk for, Ønsker, som Landstingets Udvalg og Landstinget ganske delte.

Jeg vil gerne endnu en Gang pege paa den Adgang, der gennemføres til Prøveløsladelse, en Foranstaltning, som jeg tillægger meget stor Betydning. Der skabes derved Mulighed for, at de paagældende kan vende tilbage til Samfundet, med det Pres over sig, at de nu maa opføre sig som gode Borgere, der maa holde sig i Ro og søge at finde ind til Samfundet igen og til Beskæftigelse i Samfundet, idet de ellers maa afsone Resten af deres Straf. Jeg tror, dette vil kunne faa meget stor Betydning. Paa den anden Side kræves der ogsaa en Medvirken fra Samfundets Side, en Medvirken fra os alle, idet vi maa indstille vor Mentalitet saaledes, at vi forstaa, at naar disse Mennesker — og her tænker jeg paa dem med de smaa Forbrydelser, ikke paa dem med de store, de vil foreløbig være vel forvarede — vender tilbage til Samfundet efter at have udstaaet deres Straf, har Samfundet gjort op med dem, og saa maa vi i hvert Fald give dem Adgang til at ernære sig selv og deres Familier. Vi maa ikke gøre dem til en Paria-kaste. Vi behøver ikke at omfavne dem og tage dem ind til os og vise dem Hjertelighed og betragte dem som lige saa gode Borgere som andre, men vi maa ikke udelukke dem fra Arbejde. Vi maa alle gøre vort til, at de kan genoptages i Samfundet som nyttige Borgere. Det er ikke noget, der kan gives Lovregler om, det er noget, som alle vi, der mener, at vi har opført os, som vi skulde, under Besættelsen — og det har jo heldigvis det store Flertal af det danske Folk Lov til at mene —, har en Forpligtelse til at forstaa og rette os efter.

Saaledes som Lovforslaget nu er ændret, har jeg kunnet tiltræde — det vil jeg gerne sige til sidst —, at Spørgsmaalet om en almindelig Revision af de allerede afsagte Domme falder bort. Den Anvisning, der gives forudsætningsvis i § 2 og i Betænkningen paa at søge udvirket Benaadning til at afbøde de Ubilligheder, der eventuelt maatte foreligge som Følge af en noget svingende Domspraksis, der naturligt har maattet gøre sig gældende — jeg vil gerne

understrege, at det er naturligt, at Domstolene har maattet staa tvivlende, vaklende, naar de skulde fastsætte Straffe for et helt nyt Omraade som det foreliggende —, vil formentlig i det store og hele være fyldestgørende med Hensyn til at skabe Retfærdighed og Lighed paa alle Omraader.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslagene, som de nu foreligger. Jeg tror, at der ved Forslaget om Ændring af Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 gennemføres en Revision og en à jour-Føring efter de Erfaringer, vi har indhentet i det forløbne Aar, som nok skal vise sig at bære gode Frugter, og som tillige forhaabentlig ogsaa vil betyde — hvad jeg lægger ganske særlig Vægt paa —, at der nu kan blive Ro om hele dette Spørgsmaal.

Steincke: Selv om det naturligvis er en Ære at staa som Ordfører for sit Parti i en saa samfundsvigtig og omfattende Sag som denne Straffelov om Førræderi og anden landsskadelig Virksomhed, saa er det en Ære, som jeg i dette Tilfælde helst gav Afkald paa, fornemmelig af to Grunde. For det første er jeg ikke sikker paa, at jeg helt vil kunne slutte mig til det Standpunkt, som mit Parti har givet Udtryk for ved sin Ordfører og sin Afstemning i det høje Folketing, og det er jo altid ubehageligt som Ordfører at se sig tvunget til at tage Forbehold over for den Opfattelse, man i øvrigt paa Partiets Vegne maa gøre gældende, selv om det her ganske vist drejer sig om rent saglige eller tekniske og ikke om politiske Synspunkter. For det andet er det uanset den højtærede Justitsministers omhyggelige og minutiøse Redegørelse for Lovforslaget unægtelig i sig selv en indviklet Materie, dette Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til Tillæg til Borgerlig Straffelov, som vi vedtog i Fjor, og som traadte i Kraft den 1. Juni 1945.

Som bekendt rejste denne Udrensningslov en saa voldsom Diskussion fra mange Sider, at Justitsministeren i November i Fjor nedsatte et meget sagkyndigt Udvalg til at foretage en kritisk Gennemgang af nævnte Lov og den samtidig vedtagne Lov om Tillæg til Retsplejeloven, et Udvalg, hvis Betænkning af 14. Januar i Aar med Bilag fylder ca. 120 Sider. Man kan ikke indskrænke sig til at studere denne Betænkning, thi hvis man vil søge at naa til Bunds i dette Emne, maa man tillige læse en lang Række Indlæg i forskellige Blade og særlig i juridiske Tidsskrifter, forskellige Protestadresser og desuden gennemgaa den af Dommer Eide udgivne Oversigt over 100